

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ

Dosar nr. 2496/4/2014

ÎNCHIEIERE

Sedința publică din data de 14 mai 2014

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: G.B.E

GREFIER: A.V

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul București - a fost reprezentat prin procuror T.O.

Pe rol soluționarea contestației formulate de contestatorul C.F.C împotriva sentinței penale nr. 390/F/07.02.2014 pronunțate de Judecătoria Sector 4 București în dosarul nr. 2496/4/2014.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns contestatorul C.F.C, personal și asistat de apărător din oficiu, av. P.D, cu delegație avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefiera de ședință, după care:

Instanța le aduce la cunoștință părților că prin încheierea de ședință din data de 9 aprilie 2014 instanța a dispus repunerea cauzei pe rol în vederea discutării admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru pronunțarea unei hotărâri penale cu privire la următoarele chestiuni de drept: dacă prevederile art. 22 alin. 4 lit. b din Legea nr. 18724.10.2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu referire la art. 129 alin. 2 lit. b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014, sens în care acordă cuvântul apărătorului ales al contestatorului C.F.C și reprezentantului Ministerului Public.

Apărătorul din oficiu al contestatorului C.F.C, av. P.D opinează că potrivit disp. art. 475 C.p.p este admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile în care Tribunalul București este sesizat cu soluționarea prezentei cauze în ultimă instanță, iar de această chestiune de drept (respectiv dacă prevederile art. 22 alin. 4 lit. b din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu referire la art. 129 alin. 2 lit. b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014) de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze și asupra căreia instanța supremă nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Pe fondul cauzei apărarea opinează că prevederile art. 22 alin. 4 lit. b din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu referire la art. 129 alin. 2 lit. b din Noul Cod penal sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014, aceste dispoziții fiind evident favorabile contestatorului.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul arată că achiesează la concluziile apărătorului ales al contestatorului.

Contestatorul C.F.C, având cuvântul arată că este de acord cu apărătorul său. Depune la dosarul cauzei și un memoriu prin care arată că nu dorește înlocuirea pedepsei închisorii cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție, având în vedere că are regim semideschis și desfășoară activități productive.

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza disp. art. 391 alin. 1 C.p.p. pronunțarea se va face la data de 15 .04. 2014.

Pentru aceste considerente,

DISPUNE

Amână deliberarea și pronunțarea hotărârii la data de 15.04.2014.

Pronunțată în ședință publică, azi 14.04.2014.

PRESEDINTE
G.B.E

GREFIER
V.A

TRIBUNALUL BUCURESTI – SECTIA I PENALA

Dosar nr. 2496/4/2014

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 15 .04. 2014

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: G.B.E

GREFIER: A.V

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul București - a fost reprezentat prin procuror **T.O.**

Pe rol pronunțarea asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă prevederile art.22 alin.4 lit.b din Legea 187/24.10.2012 pentru punerea în aplicare a Legii 286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014?”

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 14.04.2014 fiind consemnată în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta hotărâre când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru azi, **15 .04. 2014**, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei penale de față, din actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

I.constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.475 N.C.p.p., motivat de faptul că:

1. instanța în fata căreia s-a ivit chestiunea de drept sesizată este investita cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
2. de lămurirea modului de interpretare/ aplicare a dispozițiilor art.22 al.4 lit.b din legea 187/24.11.2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 al.2 lit.b din Noul Cod penal depinde de soluționarea pe fond a cauzei de fata, având ca obiect sesizarea formulata de Comisia de evaluare a incidentei aplicării legii penale mai favorabile, constituita în baza HG nr.836/2013 în cadrul Penitenciarului Jilava, cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile referitoare la pedeapsa 3 ani închisoare aplicată fata de condamnatul C.F.C prin sentința penala nr.483/19.06.2009 a Judecătoriei sector 6 București și care ulterior, în condițiile art.110/1 al.2 C.p. și art.86/4 C.p. rap.la art.83 C.p., a fost înglobată prin cumul aritmetic în pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare aplicata prin sentința penala nr.819/30.10.2012 a Judecătoriei sector 6 București, definitivă prin decizia penala nr.139/25.01.2013 a Curții de Apel București – Secția I Penală.
3. problema de drept enunțată este nouă, deoarece prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casatie și Justitie nu a statuat printr-o hotărâre astfel cum rezultă din informațiile publice postate pe portalul instanței supreme;
4. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidentelor Înaltei Curți de Casatie și Justitie.

II. expunerea succintă a procesului.

Fiind sesizată, potrivit dispozițiilor HG nr.863/2013 și art.23 din Legea 255/2013 (modificată prin OUG nr.116/2013) de către Comisia de evaluare a incidentei aplicării legii penale mai favorabile, constituită în cadrul Penitenciarului Jilava în cazul condamnatului C.F.C, din perspectiva art.6 N.C.p., în raport de pedeapsa de 3 ani închisoare la care acesta a fost condamnat în minorat, prin sentința penală nr.483/19.06.2009 a Judecătoriei sector 6 București, definitivă la 27.10.2009 și care ulterior, ca efect al revocării beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei a fost cumulată aritmetic cu pedeapsa de 1 an închisoare aplicată prin sentința penală nr.819/30.10.2012 a Judecătoriei sector 6 București, definitivă prin decizia penală nr.139/25.01.2013 a Curții de Apel București – Secția I Penală, Judecătoria sector 4 București, prin sentința penală nr.390/7.02.2014 a admis contestația la executare și în baza art.21 al.1 și 3 din Legea 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 a înlocuit pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.483/19.06.2009 a Judecătoriei sector 6 București cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de 3 ani; a constatat că nu se impune aplicarea art.6 C.p. cu privire la pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată condamnatului prin sentința penală nr.819/30.10.2012 pronunțată de Judecătoria sector 6 București, definitivă prin decizia penală nr.139/15.01.2013 a Curții de Apel București, stabilind ca persoana condamnată să execute pedeapsa de 4 ani închisoare.

Pentru a hotărî astfel, Judecătoria sector 4 București a reținut următoarele:

Prin sentința penală nr. 819/30.10.2012, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, definitivă prin decizia penală nr. 139/15.01.2013 a Curții de Apel București, s-au dispus următoarele:

În baza art. 208 – 209 alin. 1 lit. a și e Cod penal, cu aplicarea art. 74 alin. 1 Cod penal și art. 76 lit. c Cod penal a fost condamnat inculpatul C.F.C la pedeapsa de 1 an închisoare.

A fost aplicată inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II –a, lit. b Cod penal pe durata și în condițiile art. 71 Cod penal.

S-a revocat beneficiul suspendării condiționate a executării pedepsei de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. 483/19.06.2009 a Judecătoriei sectorului 6 București, dispunându-se ca inculpatul să execute pedeapsa de 4 ani închisoare.

A fost aplicată inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II –a, lit. b Cod penal pe durata și în condițiile art. 71 Cod penal.

Instanța constată că deținutul a fost condamnat prin sentințele penale nr. 819/30.10.2012, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, definitivă prin decizia penală nr. 139/15.01.2013 a Curții de Apel București și nr. 483/19.06.2009 a Judecătoriei sectorului 6 București (devenită executabilă ca urmare a revocării suspendării condiționate) la două pedepse cu închisoarea, ultima menționată fiind pentru o infracțiune comisă în minorat. Față de aceste împrejurări, instanța apreciază că se impune aplicarea art. 21 alin. (1) și (3) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 în sensul înlocuirii pedepsei de 3 ani închisoare aplicate prin s.p. nr. 483/19.06.2009 a Judecătoriei sectorului 6 București cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de 3 ani.

Potrivit art. 22 alin. 4 Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 dacă în termenul de încercare al suspendării executării unei pedepse pentru infracțiuni comise în timpul minorității condamnatul a săvârșit din nou o infracțiune, instanța revocă suspendarea și înlocuiește pedeapsa potrivit alin. (2) sau (3), după care:

a) dacă noua infracțiune a fost comisă în timpul minorității, se stabilește și pentru aceasta o măsură educativă, iar apoi se aplică măsura educativă cea mai grea;

b) dacă noua infracțiune a fost comisă după majorat, se aplică o sancțiune rezultantă stabilită potrivit art. 129 alin. (2) din Codul penal. Potrivit alineatului 4 al acestui articol dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, **se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puțin o pătrime din durata măsurii educative ori din restul rămas neexecutat din aceasta la data săvârșirii infracțiunii comise după majorat.**

Prin urmare, în cauza de față, deținutul ar urma să execute 1 an închisoare, pedeapsa ce se majorează cu cel puțin o pătrime din durata măsurii educative, majorarea putând fi însă și cu întreaga durată a acestei măsuri educative, putând fi aplicată o pedeapsă cu închisoarea de cel mult 4 ani.

Va constata că nu se impune aplicarea art. 6 C.p. cu privire la pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată condamnatului prin s.p. nr. 819/30.10.2012, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, definitivă prin decizia penală nr. 139/15.01.2013 a Curții de Apel București.

Condamnatul va executa pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată prin s.p. nr. 819/30.10.2012, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, definitivă prin decizia penală nr. 139/15.01.2013 a Curții de Apel București.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reprezentantul Ministerului Public a arătat ca din modalitatea în care sunt reglementate prevederile art.22 din Legea 187/ 24.10.2012 pentru punerea în aplicare a legii nr.286/2009 privind codul penal cu referire la art.129 al.2 lit.b din Noul Cod penal, acestea sunt aplicabile doar în situația cauzelor aflate în curs de judecată;

2. Apărătorul din oficiu al condamnatului contestator nu a exprimat niciun punct de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept intern ce urmează a fi supuse dezlegării Inaltei Curți de Casație și Justiție:

- art.22 alin.4 lit.b din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal: „(4) Dacă în termenul de încercare al suspendării executării unei pedepse pentru infracțiuni comise în timpul minorității condamnatul a savarsit din nou o infracțiune, instanța revoca suspendarea și înlocuiește pedeapsa potrivit alin.(2) sau (3), după care: a) dacă noua infracțiune a fost comisă în timpul minorității, se stabilește și pentru aceasta o măsură educativă, iar apoi se aplică măsura educativă cea mai grea; b) dacă noua infracțiune a fost comisă după majorat, se aplică o sancțiune rezultantă stabilită potrivit art.129 alin.(2) din Codul penal.

- art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal: „(2) În cazul savarsirii a două infracțiuni dintre care una în timpul minorității și una după majorat, pentru infracțiunea comisă în timpul minorității se ia o măsură educativă, iar pentru infracțiunea savarsită după majorat se stabilește o pedeapsă, după care: a) dacă măsura educativă este neprivativă de libertate, se execută numai pedeapsa; b) dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puțin o patrimă din durata măsurii educative ori din restul rams neexecutat din aceasta la data savarsirii infracțiunii comise după majorat; c) dacă pedeapsa aplicată pentru infracțiunea savarsită după majorat este detențiunea pe viață, se execută numai această pedeapsă;

- d) dacă măsura educativă este privativă de libertate iar pedeapsa este amenda, se execută măsura educativă, a carei durată se majorează cu cel mult 6 luni, fara a depasi maximul prevazut de lege pentru aceasta.

1. prezentarea jurisprudenței proprii instanțe

Până în prezent nu s-a format o jurisprudență în această materie.

2. punctul de vedere al judecătorului cauzei asupra problemei de drept sesizate

Din economia dispozițiilor art.22 din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal, rezultă că această normă tranzitorie specială este aplicabilă exclusiv cauzelor aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Noului Cod penal.

Pe de altă parte, se observă că Legea nr.187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, nici în cuprinsul CAPITOLULUI IV intitulat „Dispoziții speciale privind regimul sancționator aplicabil minorilor” și nici în cadrul vreunui alt capitol nu a edictat vreo normă tranzitorie cu privire la acele situații în care în cadrul unei pedepse rezultante stabilite printr-o hotărâre definitivă, se regăsesc înglobate (prin cumul juridic sau aritmetic) și pedepse aplicate pentru infracțiuni comise în timpul minorității.

Singura normă juridică reglementată cu privire la situația specială a infractorilor minori condamnați definitiv la data intrării în vigoare a Noului Cod penal este cea prevăzută de art.21 din Legea nr.187 din 24 octombrie 2012, potrivit căruia „(1) *Pedeapsa închisorii executabila, aplicata in baza Codului penal din 1969 pentru infractiuni comise in timpul minoritatii, se inlocuieste cu masura educativa a internarii intr-un centru de detentie pe o perioada egala cu durata pedepsei inchisorii.*

(2) Pedeapsa inchisorii care depaseste 20 de ani, aplicata pentru infractiuni comise in timpul minoritatii, se va inlocui cu internarea intr-un centru de detentie pe o perioada de 15 ani. (3) In cazul pluralitatii de infractiuni, inlocuirea prevazuta la alin. (1) si (2) se face cu privire la pedeapsa rezultanta. (4) Partea executata din pedeapsa inchisorii, precum si durata retinerii si arestari preventive se considera ca parte executata din durata masurii educative a internarii in centrul de detentie”, care însă nu acoperă și situația unei pluralități alcătuite din pedepse aplicate pentru infracțiuni comise înainte și după majorat.

În acest context, considerăm că voința legiuitorului ar trebui interpretată în sensul că în astfel de cazuri pedeapsa rezultantă, aplicată printr-o hotărâre rămasă definitivă mai înainte de data de 01 februarie 2014, pentru o pluralitate de infracțiuni, comise parte în timpul minorității și parte după majorat, nu trebuie fracționată, în sensul înlocuirii pedepselor componente aplicate pentru infracțiuni comise în timpul minorității cu măsura educativă a internării într-un centru de reeducare și al executării restului de pedepse în regim privativ de libertate, ci trebuie considerată ca un tot unitar și indivizibil, în care pedepsele nu mai pot fi dissociate.

Față de considerentele expuse în cele ce preced, în temeiul disp.art. 475 Cod pr.pen., va constata admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

-Dacă prevederile art.22 alin.4 lit.b din Legea 187/24.10.2012 pentru punerea în aplicare a Legii 286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014 ?

În temeiul dispozițiilor art.476 alin.2 Cod pr.pen., va dispune suspendarea judecării contestației formulată de către condamnatul C.F.C împotriva sentinței penale nr.390 din 07.02.2014 a Judecătoriei Sectorului 4 București până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :

În temeiul dispozițiilor art.475 Cod pr.pen., constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

-Dacă prevederile art.22 alin.4 lit.b din Legea 187/24.10.2012 pentru punerea în aplicare a Legii 286/2009 privind Codul penal cu referire la art.129 alin.2 lit.b din Noul Cod penal pot fi interpretate în sensul că sunt aplicabile și în cazul faptelor definitiv judecate la data de 01.02.2014 ?

În temeiul dispozițiilor art.476 alin.2 Cod pr.pen., dispune suspendarea judecării contestației formulată de către condamnatul C.F.C împotriva sentinței penale nr.390/7.02.2014 a Judecătoriei Sectorului 4 București până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică, azi 15.04.2014.

PRESEDINTE
G.B.E

GREFIER
V.A